

KRISTAUS KARALIAUS *Laiivas*

Tėvų Marijonų
Bendradarbių Draugijos
Savaitraštis

★ ★

Lekcija — Evangelija
Išgirsk, Dievuli
Kryžiaus Dienos
Varpui Gaudžiant
Darbas, Malda, Ištvėrmė
Rožančiaus Kryžiaus Žygis
Marijai
Kataliko Pasikalbėjimas su
Maikio Tėvu
Dangiška Laimė
Su Mūsų Bendradarbiais
Klausimai ir Atsakymai
Misių Skyrius
Keista Mirtis
Žinios iš Katalikiškojo Pasaulio
Žinios iš Lietuviškojo Pasaulio

★ ★

No. 20

XXXII Metai

Gegužės (May) 17, 1952

V. SEKMADIENIS PO VELYKŲ.

Evangelija

Jon. 16, 23-30

ANUO metu: Kalbējo Jēzus savo mokytiņiams: Iš tikrūjū, iš tikrūjū, sakau jums: ko tik prašysite Tēvā mano vardu, jis duos jums. Iki šiolei jūs nieko neprašēte mano vardu. Prašykite ir gausite, kad jūsu džiaugsmas būtū pilnas. Aš tai jums kalbējau prilyginimais. Ateina valanda, kada jau nebe prilyginimais jums kalbēsiu, bet aišķiai sakysiu jums apie Tēvā. Tā dienā jūs prašysite mano vardu, aš nesakiau jums, kad aš prašysiu už jus Tēvā, nes pats Tēvas myli jus, dēl to, kad jūs mane mylējote ir tikējote, jog aš nuo Dievo išējau. Aš išējau nuo Tēvo ir atējau į pasauli, vėl palieku pasauli ir einu pas Tēvā. Jo mokytiņiai jam tarē: Štai dabar aišķiai kalbi ir nebesakai jokio prilyginimo. Mes žinome, kad tu visa žinai ir tau nereikia, kad kas tave klaustū, todėl mes tikime, kad tu esi nuo Dievo išējēs.

Lėkaija

Jok. 1, 22-27

MYLIMIAUSIEJI: Būkite žodžio vykdytojai ir ne tik klausytojai, klaidinantys patys save. Nes jei kas yra žodžio klausytojas ir ne vykdytojas, tas panašus į žmogū, kurs žiūri į savo gimtą veidą veidrodyje: jis pasižiūrējo į save ir nuējo ir tuojau užmiršo, koksai buvo. Kas gi atsidējēs išiziūri į tobulą laisvės įstatymā ir jo laikosi tas pasidarē ne klausytojas užuomarša, bet darbo vykdytojas, tas bus laimingas savo darbu. O jei kas tariasi esąs pamaldus ir nesuvaldo savo liežuvio, bet suvedžioja savo širdi, to maldingumas tuščias. Tikras ir nesuteptas pamaldumas Dievo ir Tēvo aki-vaizdoje yra toks: lankyti našlaičius ir našles jų sielvarte ir sergēti save nesuteptą šiuo pasauliu.

Karvelis

Išgirsk, Dievuli

Išgirsk, Dievuli, mano malda,
Kuri padangēmis, aukštai,
Skrenda pas Tave, šviesos Davējau,
Iš kur žmonių vargus matai.

Tu guodi verkiančią žmoniā...
Paguosk, Aukščiausias, ir mane,
Kad aš nusišypsot galēčiau
Nors tik saldžiam nakties sapne,

Palaimink mano darbus, norus
Visus, kurie patinka Tau...
Sušvelnink erškėčiuotā keliā,
Kurį aš prieš save matau.

Ar ilgas, ar visai gal trumpas
Tas mano kelias — nežinau.
Tiktai prašau, Dievuli geras,
Kad man juo eiti būt lengviau,

Sustiprink mano jautriā širdi,
Kad aš galēčiau iškentēt
Vargus, nelaimes bei pavojus,
Ir niekad Tau nenusidēt!

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Entered as second class matter May 18, 1944, at the Post Office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879. Subscription \$2.00 yearly. Outside U.S.A. \$3.00 yearly, 5c a copy. Editors: Rev. V. Parullis, MIC., Rev. A. Naudžiūnas, MIC.

Kryžiaus Dienos

“Palaimink laukus mūsų šalyje”...

Pavasario saulė prašvito meiliai

PAVASARIS! Jau vienas žodis pripildo širdį džiaugsmo, giedrios nuotikos. Iškentėti žiemos šalčiai, praleistos niūrios ir nemalonios dienos. Upės ir ežerai laužia ledus, numeta tą kietąjį žiemos rūbą ir išsiliedami plauna lankas, pievas, kartais net ir didelių nuostolių, pavyzdžiui kaip šiemet Amerikoje, padarydami.

Visais laikais ir visų kraštų žmonės mėgdavo pasitikti ateinantį pavasarį, surengti pavasario šventę. Atsiminkime tik, kiek džiaugsmo būdavo Lietuvoje, kai artojai pirmą dieną išeidavo į laukus, o vakare jų laukdavo pasislėpusios mergaitės, kad grįžtančius namo perlietų šaltu vandeniu ir linkėtų jiems laimingų vasaros darbų, kada prakaitas plaus visų veidus.

Iškilmingai ir su įvairiomis apeigomis sutikdavo pavasarį ir Romos pagonys, tikėdami, kad dievai palaimins naujų metų derlių ir žemės dievaitė išaugins gražių vaisių. Didingos vaikštynės būdavo rengiamos Romoje ypač balandžio 25 d. (dabar šv. Morkaus, Evangelisto, dienoje). Suprantama, kad tomis progomis ypač pasinaudodavo pagoniškasis palaidumas, neberandęs tose pavasario šventės vaikštynėse ir siautime saiko nė rimtumo. Popiežius Liberijus (352-366), norėdamas užkirsti kelią šiam įsisenėjusiam pagonių papročiu, pasiryžo duoti jam krikščionišką turinį ir prasmę. Jis paliko tas pavasario meto vaikštynes, procesijas, bet tomis dienomis surinkdavo tikinčiuosius į šv. Petro bažnyčią ir čia giesmėmis, atgailos psalmėmis meldavo Dievą atleidimo už pagoniškuosius įžeidimus, prašydavo laiminti krikščionių pavasario darbus, gyvenimą, šeimas. Vėlesnių laikų liturginės knygos šias maldas gražino, dailino, palaikė jų atgailos ir prašymo nuotaikas. Taip ir at-

sirado vadinamosios kryžiaus dienos, dabar švenčiamos pirmadienį, antradienį ir trečiadienį prieš Šeštines — Kristaus dangun žengimo šventę.

Kryžiaus dienos gražų atgarsį rado tuose kraštuose, kur žmonės daugiau žemės darbus verčiasi-ūkininkų šalyse.

Pavasario darbai, nauja sėja, gero derliaus viltys pavedamos laukų šeiminiui Dievui, žmonės meldamiesi, giedodami traukia per laukus ir meldžia laiminti jų rankų ir širdies darbą.

Lietuvoje žmonės atskirais sodžiais rinkdavosi draugėn ir lankydavo laukuose pastatytus kryžiaus (iš to ir vardas lietuviškas “kryžiaus arba kryžiaus

dienos”), prie jų giedodavo giesmes, Visų Šventųjų Litanijas. Kiek vilčių ir gilaus tikėjimo sudėdavo tada mūsų seneliai ir tėvai į dieviškosios Apvaizdos rankas, kuri maitina ir globoja menkutį dangaus paukštelį, kelia nuo žemės gležnutį javo daigelį, laimina žmogaus darbą. Kiek skausmo ir nevilties dabar, kai svetimieji išdraskė gražius religinius lietuvių tautos papročius, užiančiais traktoriais išraižė ramias lietuvių sodybas, o jų gyventojus su durtuvais verčia rašyti “padėkos laiškus” krauju aptekusiam “tėveliui” Stalinui, kuris ne tik nieko neduoda, bet dar viską iš gyventojų atima ir svetiman kraštan išveža... Laisvės šalyse gyvenantiems lietuviams kryžiaus dienos tikrai turėtų būti nuoširdaus prašymo ir atgailos dienos, kad Dievas laimintų kenčiančių mūsų brolių dienas, gražintų Tėvynei laisvę, kad žmonės vėl galėtų su giesme ir procesijom lankyti Lietuvos laukų kryžius ir dėkoti Dievui už gautąsias malones.

Prašykite ir gausite

Visų tikinčiųjų kryžiaus dienų vil-tis ir prašymas stiprina dangun žengiančio Kristaus pažadas: “Prašykite Tėvą mano vardu, jis jums duos...Prašykite ir gausite, kad jūsų džiaugsmas būtų pilnas” (Jon. 16, 23-24). Šie žodžiai lydi žmones procesijoje per gimtuosius laukus, jie drąsina tuos, kurie savose bažnyčiose meldžiasi, atsimena savo, savojo krašto ir artimųjų reikalus.

Malda nėra silpnumo ar ištyžimo ženklas. Kaip gyvas žmogus traukia plaučiais orą ir kvėpuoja, taip tikintis žmogus to gyvojo oro savo dvasiai traukia maldos žodžiais. Šv. Augustinas, prisiminęs maldos reikalą, sako: “Kas moka gražiai melstis, tas moka ir gražiai gyventi”. Mūsų tautos poetas vysk. Antanas Baranauskas pastebi, kad “kaip lietus sausas vietas, taip malda dūšią atgaivina”.

Kristus, žengdamas į dangų ir palikdamas tuos, kuriuos mylėjo, įduoda jiems į rankas maldos testamentą: “Prašykite ir gausite”. Toji malda turės sudvasinti visą žemėje pasiliekančių krikščionių gyvenimą. Jie savo akimis nebe-

matys Kristaus, nepalies jo perverto šono, rankų ir kojų, bet gyvos maldos žodžiais bendraus su Kristumi: **malda jie pasakys savo tikėjimą į Kristų, išpažins jo paliktojo mokslo tiesas, dėkos už atpirkimo malones, Jį garbins ir prašys kalčių atleidimo.** Šita pagarbinimo, padėkos ir atsiprašymo malda rodys krikščioniškąjį dvasingumą, kuriam nereikalingas rankų pirštų palietimas, nes dvasia jautriau ir giliau paliečia, negu grubūs mūsų rankų pirštai.

Kryžiaus dienos, švenčiamos prieš Šeštines-Kristaus dangun žengimo šventę, lieka gilios ir prasmingos ne vien žemės ūkio kraštams, ūkininkams, kurie prašo “palaiminti laukus mūsų šalyje, ginti nuo bado”, bet jos giliai smelkiasi kiekvieno tikinčio širdin, nežiūrint, kur jis gyventų: ramioje sodyboje ar trukšmingame “down town”, nepažįstančiame idiliškos kryžiaus dienų procesijos ir atgailos giesmių. Jos kalba apie Kristaus kryžiaus pergalę, kurios visas didingumas ir triumfas paaikšės paskutinio teismo dieną, kai debesyse pasirodys Dievo Sūnus, laikąs rankose kryžių ir tariantį ištarmę. Vieniems tas kryžius siųs amžinos laimės ir garbės spindulius, kitiems gi-pasmerkimo ir priekaišto žodžius: “Šitas meilės ir aukos kryžius gyvenime jums nieko nesakė. Jūs daugelį kartų praėjote jį ir nė valandėlei nestabtelėjote pažvelgti į tas akis, kurios taip jus mylėjo ir visur sekė. Atstumta meilė ir auka atneša neapykantą ir savimeilę, kuri pati save graužia ir naikina vidaus kančiose”...

* * *

Varpui Gaudžiant

Kai varpas gaudžia vakare
Šaukdamas prie galingos maldos,
Tuo didžiai jaudina mane
Kai varpas gaudžia vakare.

Maldavime keliauju pas Tave
Palaimos trokšdamas šventos
Kai varpas gaudžia vakare
Šaukdamas prie galingos maldos.

Darbas, Malda, Ištvermė

KAS tik gyvenime yra didesnio atsiekta, tai vis atkaklaus darbo dėka. Tas darbas atneša dar didesnius vaisius, jei jis gaivinamas Dangaus malonių rasantais ir jei jį žmogus atlieka su ištverme ir pasišventimu.

Linkolno pavyzdys

Linkolno vardas bus taip ilgai žinomas, kaip ir pačios Jungtinės Amerikos Valstybės. Linkolnas buvo vienas iš šios šalies kūrėjų, tėvų, atnešęs vergijos panaikinimą, įstatymais garantuotą laisvę.

O jis buvo iš paprastų darbo žmonių. Prasimušė tik savo nenuilstamomis pastangomis. Jo pradinis švietimas buvo tos trys knygos, kurias jis turėjo dar besidarbuodamas mažame kaimelyje: visų pirma tai buvo Šv. Raštas, kurį jam paliko jo paties motinė. Antra knyga — tai buvo gyvenimas Washingtono, Nepriklausomų JAV-bių kūrėjo. Pagaliau trečioji knyga tai teisininko Blackstone sudaryti anglų įstatymų aiškinimai.

Iš tų turėtųjų knygų pirmoji, Šv. Raštas, mokė jį būti geru krikščioniu. Antroji — Washingtono gyvenimas — jį mokė kaip tapti didžiu piliečiu laisvoje šalyje. Pagaliau ta teisės knyga išmokė jį būti žmonių atstovu parlamente, žmogaus teisių ir laisvės gynėju. Mažai Linkolnas teturėjo laiko, bet atsidėjęs skaitė šiuos veikalus, daug darbo įdėjo, ir jo pastangos buvo gražiai vainikuotos.

Darbštumas ir tobulybė

Darbštumas netik mūsų padeda šio to atsiekti visuomenės gyvenime bei pagerinti mūsų pačių gyvenimo sąlygas, bet taipgi jis daug padeda mūsų būdo ugdyme ir tobulybės siekime.

Kartą vienas jaunas vienuolis, pagundų kankinamas, kreipėsi į vyresnį vienuolį Makarą, jį klausdamas: kokia būtų geriausia priemonė toje žmogaus vidaus kovoje?

Užklaustasis jam atsakė:

— Mano sūnau, nuo ausros griebkis darbo, taip tęski per dieną. Saulei nusi-

leidus pavalgyki. Daryk taip ir po kurio laiko vėl ateiki pas mane.

Praslinkus kiek laiko — atėjo pas jį tas pats vienuolis. Makaras jį paklausė:

— Tai kaip, ar dar vis esi pagundų varginamas?

— Ne, — atsakė užklaustasis. — Darbar tam nebeturiu laiko.

Gal tai tik legenda, bet ji visgi pamoko mus bent vieno dalyko — darbštumas yra naudingas žmogui visais atžvilgiais.

Muzikos Gluck

Tačiau, šalia mūsų pačių pastangų, šalia ištvermingo darbštumo, svarbu jieškoti palaimos ir iš augščiau.

Įdomių dalykų mes atrandame muziko Glucko gyvenime. Jis buvo kilęs iš neturtingos šeimos ir pradžios mokslo gavo katedros mokykloje. Pabalęs neturtingas vaikutis buvo tėvų atvestas pas katedros kleboną, kad tas priimtų jį į berniukų chorą. Jo balsas buvo švelnus ir kai jis giedodavo daugelis klausė su žavėsiu. Jis ryškėjo dainavimo mene ir drauge augo pamaldume. Dažnai besileidžiančios saulės spinduliai atrasdavo jį maldoje sukniubusį prie altoriaus.

Kartą jam kažkaip dar geriau pasisekė pagiedoti Marijos antifoną. Prie jo prisiartino vienas vienuolis, priglaudė jo galvą prie savo krutinės ir tarė:

— O, mano sūnau, Tavo giedojimo paveiktas aš šiandien išliejau gražiausias savo gyvenimo ašaras. Nieko neturiu tau, ką galėčiau skirti dėkingumo ženklan, bet paimki bent tą rožančių nuo manęs, brolio Anzelmo. Kalbėki jį kasdieną, ir, jei tai darysi, būsi mielas Dievui ir išaugsi dideliu tarp žmonių.

Glucko pamaldumas krito į akį kopolyčios vyresniajam. Jis sudarė jam sąlygas išėiti mokslus. Tapęs muzikos garsenybe, net Vienos karaliaus rūmuose, Gluckas su rožančiumi nesiskyrė: pasitraukęs nuošaluman jį atkalbėdavo. Ir net mirdamas įprašė rožančių įdėti į rankas. Darbštumo ir maldos gyvenimas Glucką išvedė į šio ir ano pasaulio žvaigždes.

Kun. J. Prunskis

Rožančiaus ⁶ Kryžiaus Žygis

ROŽANČIUS nuo pat pradžios mūsų Marijonų Kongregacijos buvo labai gerbiamas ir plečiamas jo pamaldumas į plačiasias tikinčiųjų mases. Rožančius gimė, galima sakyti, kryžiaus žygiui. Su Rožančiaus malda šv. Domininkas pradėjo kryžiaus žygį prieš Albגיעčių erėziją. Tai buvo pati pirmoji Rožančiaus Karalienės pergalė.

Vėliau dar didesnis Rožančiaus kryžiaus žygis buvo suorganizuotas šventųjų Tėvų prieš turkų pavojų 1571 — 1716, kurie grėsė visai Europai nuo Lepanto iki Vienos. Šiai pergalei atminti popiežius Povilas V, Romoje pastatė puikią šv. Marijos Pergalės bažnyčią, kurią išpuošė garsieji menininkai.

Devynioliktajame šimtmeetyje prieš kylančią masoniškąją bedievybę, Leonas XIII išleido penkioliką enciklikų apie Rožančių, kad su tuo galinguoju ginklu katalikiškasis pasaulis iš naujo laimėtų kovą.

Pijus XI per encikliką "Ingravescentibus malis" dar ryškiau su Rožančiu kviečia į kovą prieš komunizmo klaidatikystę ir valstybių despotizmą. Kaip Leonas XII priėmė iš Liurdo Nekaltosios Mergelės didįjį Rožančiaus kryžiaus žygį, taip ir Pijus XI priėmė naują Marijos kvietimą iš Fatimos ir visus ragina Rožančiaus maldai už šiandieninio pasaulio išganymą.

Ir Pijus XII pirmame Fatimos jubiliejuje 1942 m. paskelbė generalinę katalikų mobilizaciją švenč. Karalienės Rožančiaus vardu. "Šioje tragiškoje žmonių istorijos valandoje" skelbia Rožančiaus kryžiaus žygį.

Į švenč. Mergelės ir šv. Tėvų nurodymus gyvai atsiliepia tikintieji į šį šventąjį žygį. Tėvas Peyton šv. Kryžiaus Kongregacijos vienuolis, Amerikoje praveda Rožančiaus kryžiaus žygį, kuris šiandie jau apima milijonų šeimų.

Matome ir Londono katalikus jau nuolius, skelbiančius Rožančiaus kry-

žiaus žygį traukiniuose, autobusuose ir Hyde Park.

Jau visas šimtmetis kaip Prancūzijos Liurde tęsiasi nuolatinis ir viešas šv. Rožančiaus kryžiaus žygis. Čia nuo ryto iki vakaro sakomi pamokslai apie šv. Rožančiaus paslaptis, per visas gatves ir aikštes eina būriai kalbėdami Rožančių. Panašiai Pompėjoje — Italijoje. Ten jau nuo 1879 m. vyksta nuolatinis Marijos garbinimas. Fatimoje — Portugalijoje šis sąjūdis kilo nuo garsiųjų apsireiškimų 1917 m. Ir iš šitų trijų centrų šv. Rožančius sklinda per visą katalikiškąjį pasaulį.

Iš "L'Ora della Madonna" vertė stud. Žiogelis.

J. Monkaitė

Marijai

Marija, tu saule šviesiausia,
Prie tavo aš kojų klumpu,
Vainiką supintą gražiausią
Marija, priimki tik Tu.

O, Motina mano mieliausia,
Priimki vainiką žiedų
Ne rožių, ne rūtų žaliausių
Priimk tik karštų maldų.

Vainiką iš "Sveika Marija"
Aukoju aš tau iš širdies
Nekaltų baltųjų lelijų
Marija priimki išties.

Kataliko Pasikalbėjimas su Maikio Tėvu

SAKEI Justinui, kad Dievo Įsakymai tai kaip laikrodžio ratukai; išimk vieną ir visas mechanizmas sustoja.

— Sakiau!

— Irgi sakei, kad Pirmas Dievo Įsakymas yra visų svarbiausias; kas nesi-laiko I-jo Įsakymo t. y. į Dievą netiki, tas Dievo akyse yra didesnis nusikaltėlis negu vagis ar žmogžudys.

— Irgi sakiau! — vėl patvirtino Mai-kio tėvas.

— Tai ką Justinas į tai?

Maikio tėvas apsidairė į visas puses ir pašnibždom sako man: — Žinai, ir man Justinas ima kelti abejones.

— Kame to priežastis?

— Matai, jis man liepė į tuos klausimus visai neatsakyti. Girdi, į tokius klausimus neatsako mokyčiausi laisvamaniai, tai mums nėra reikalo nė bandyt įieškot atsakymo. Jiš liepė man vengti pirmųjų fronto linijų. Tiesiog atsakyti į tokius klausimus, kaip: “Yra Dievas ar nėra? Reikia laikytis visų X Dievo Įsakymų ar ne? Reikia mylėti priešus ar nereikia?” mes negalim ir nenorim. Tačiau mes galime susilpninti tikėjimą veikdami užfrontėje. Pirmiausia, ne svarbu kokį klausimą tau duotų, tu imk kolyti kunigus bei katalikų vadus; išjuok juos, išgalvok apie juos visokių juokų, sudaryk įspūdį, jog kunigai yra žmonių išnaudotojai. Nesileisk į rimtas kalbas, naudok cirko komedijanto metodą; minia nemėgsta rimtų kalbų. Juokdariai ir klounai yra jos mėgiamiausi kalbėtojai. Neuzmiršk, kad mes pirmoj eilėj kovojame prieš asmenis, bet ne prieš idėjas. Neuzmiršk, kad mes vadovaujamės šūkiu: mylėk draugus ir nekęsk priešų. Jeigu mums pavyks sukiršinti tikinčiuosius prieš jų vadus arba įdiegti bent kibirkštėlę nepasitikėjimo bei neapykantos jau bus didelis darbas atliktas. Jeigu tau trūksta žinių, pasiskaityk “Keleivį”. Žiūrėk, kaip sumaniai ten visur įterpiama neapykanta bei pajuoka kunigams.

Mes net katalikų vadų pavardes tyčia iškraipom. Vietoj buržujiško mandagumo, pav. vietoj ponas Barzdukas, mes parašome: pabrazdukas. Reikia juos pravardžiuoti ir apšmeižti, reikia niekinti jų asmenis, nes kitaip nepalaušim katalikų tikėjimo. Kai jie ims nepasitikėti vieni kitais, mums bus žymiai lengviau juos suskaldyti.

Antra, reikia kiekviena proga išjuokti maldą. Skaitei koks puikus maldos išjuokimas mūsų sukurtame anekdote apie čigono išpažintį. Jeigu mes jiems sakytume: netikėkite į Dievą, nes Jo nėra, tai jie iš karto nuo mūsų nusigrežtų ir nebeklausytų. Tačiau kai mes kunigus bei maldą išjuokiame netiesioginiai, būtent: per visokius nešvarius anekdotus, per apysakas bei noveles, tai dauguma katalikų čia nežiūri nieko blogo; klausosi su malonumu ir plyšta iš juoko. Jeigu mums pavyks juos įtikinti, jog malda tinka tik senoms moterims, bet ne jauniems vyrams, jau bus milžiniškas darbas atliktas. Nes kaip tik žmogus nustoja melstis, jo tikėjimas į Dievą ima blėsti, kol pagaliau visai užgęsta.

Trečia, reikia žadinti neapykantą pačių tikinčiųjų tarpe. Mes laisvamaniai niekadoms neatsisakysim savo šūkio: “Visos religijos yra opiumas liaudžiai!” Tačiau jeigu galima sukiršinti katalikus su protestantais, tai kodėl mums negirti protestantizmo. Jeigu atsiranda žmonių, kurie norėtų sugrižti į pilną prietarų pagonių religiją ir vėl pradėti garbinti saulę, tikėti aitvarams ir raganoms, kodėl mums ir šios grupės nepalaikyti. Juo labiau žmonės vieni kitų nekęs, vieni kitus šmeiš ir niekins, tuo labiau laisvamanybė plėsis. Tik tie bijo nusidėti, kurie tiki į Dievą; mes gi jokios nuodėmės nepripažįstam. Nereikia viešai sakyti, tačiau nuoseklusis laisvamanis bedievis Stalinas davė savo tarnams tikrai puikų patarimą, sakydamas: “Meluokite, apgaudinėkite, apšmeiškite, žudykit tik laimėkit!” Žinoma, šis patarimas nepatinka ir

kai kuriems laisvamaniams, tačiau tiems dėlto kad jie dar neatsikratė krikščioniškų prietarų, sakančių jog reikia mylėti visus žmones; ne tik draugus, bet ir priešus.

Ketvirta, jis liepė ir tavęs niekad nevadinti tuo vardu, kuriuo tu vadini, būtent, Teisingamaniu. Jis man sakė: Vadink jį tiesiog: marijonu.

— Nesuprantu, Maikio tėve, ką blogo jis įžiūri mano pavardėje.

— Oooo, — nusijuokė Maikio tėvas. Nemanyk, kad Justinas kvailas! Jis jau po pirmojo pasimatymo, suprato, kad tavo pavardė yra prakeiktai pavojinga. Jis jau po pirmojo pasimatymo mane perspėjo, kad čia jam ruošiamos kilpos. Mat, Justinas man liepė įsidėmėti, kad laisvamanių vardas yra kilęs iš žodžio laisvė. O kas gi netrokšta būti laisvas. Laisvė kiekvienam gyviui yra brangiausias turtas.

— Gali nebesakyti, Maikio tėve. Iš tikro Justino nuogastavimas ne be pagrindo. Jis bijo, kad aš jo nepaklausčiau: o tiesa ar nėra brangesnė už laisvę? Argi ne dėlto laisvamanių draugija naudojami laisve ir komunistinėje Lietuvoje, kad laisvamaniai pardavė Stalinui Tiesą už laisvę, už brolių kraują ir motinų ašaras? (žinoma aš čia turiu galvoj tik nuosekliai galvojančius laisvamanius). Gi tie, kuriems Tiesa yra brangiausias turtas, kovoja, šala ir miršta partizanų eilėse, NKVD urvuose ir Sibiro taigose. **Be Tiesos, nėra nei laisvės, nei lygybės, nei brolybės!** Prisimeni, Maikio Tėve, kaip Justinas užsikimšo abi ausis, kai aš jam pasakiau, jog pats Dr. Šliupas užėjus į Lietuvą komunistams, apie laisvamanius pasakė: "Gyvą užsiauginau savo užantyje!" Jis pats išsigando bedievių rojus bei troškimų išsipildymo. O juk 1891 m. jis sakė, kad tik tada bus rojus, kai "žmonės sukiš kryžius ir šventuosius į pečių, pavers monstrancijas ir taures (kielikus) į naudingus sudinus, panaudos bažnyčias dėl koncertų, teatrų ar susirinkimų, arba, jei jos dėl to netiktų, pavers jas į klėtis ir arklides, pakorins kunigus ir zokoninkes varpinyčioje ir negalės tikrai

vieno suprasti: kaip tai parėjo, kad nepadarė tai seniai jau!"...

"Szitas trumpas, greitas ir vieninteliai galimas procesas žinoma įvyks tik tai audroje ateinancijos draugijiszkos revoliucijos, beje valandoje, kur taipgi sēbrus kuningijos, kunigaikszcius, ponus, urēdninkus ir kapitolistus iszravēs kaip piktžoles, o valstiją ir draugiją, lyginai kaip ir bažnyzcią, nuodugnai iszmēszsz su geležine szluota."

Iš tikro gaila, kad Dr. Šliupas mirė Berline, Vokietijoje, ir nebespėjo atvažiuoti Amerikon. Čia jis būtų mušdamasis į krūtinę atšaukęs visas savo beprotiškas kalbas prieš 50 metų pasakytas. Gal ir Justinas tada būtų atgavęs protą ir šandie tavęs, Maikio tėve, nebemokintų tokio šetoniško metodo, kaip užsimaskavus griauti žmonių širdyse tikėjimą.

O gal ir ne. Yra žmonių, kurių nė grabas nebepataiso.

* * *

Joninių Papartis

Dangiška Laimė

Nėra laimės čia pasauly,
Nėra turtų ant šios žemės;
Kasdien šviečia kita saulė,
Kiti turtai laimę lemia...

Nors aplinkui auksą valdom,
Nors šilkuose kūnas spindi;
Bet dažnai pamilę maldą —
Tuokiamės švenčiausiam Inde.

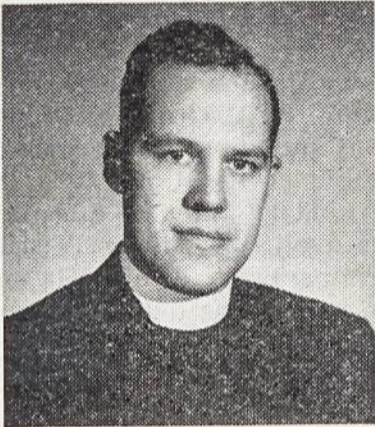
Kristus mūsų Sakramente —
Mus atpirko krauju, kūnu;
Mes dažnai prie Stalo Švento
Atiduodam širdį Sūnui.

Kristus mūsų — mūsų kelias,
Mūs buities gyvybės pulsas.
Mūsų turtai Tavo valioj —
Mes su Tavim neprapulsim...

Mūsų laimė ne pasauly,
Mūsų turtai ne ant žemės;
Kasdien šviečia Dangaus Saulė —
Dangaus turtai laimę lemia...

Su Mūsų Bendradarbiais

Naujas Kunigas

Jonas A. Kuzinskas buvo gegužės 1 d. įšventintas kunigu Nekalto Prasidėjimo Panelės švenčiausios koplyčioje, St. Mary of the Lake Seminarijoje, Mundelein, Ill. Jo Eminencija Samuel Kardinalas Stritch įšventino penkiasdešimt jaunų kunigų.

Kun. Kuzinskas, sūnus Jono ir Anėlės (Masilioniutės) Kuzinskių, gimė 1926 m. birželio 3 d. Waukegan, Ill. Šv. Baltramiejaus pradinę mokyklą baigė 1940 m. Tuojuo įstojo į Quigley Prep. seminariją ir baigė mokslą 1945 m. bal. mėn. Gegužės mėnesį persikėlė į Chicago arkivyskupijos seminariją Mundelein. Čia įsigijo laipsnius B. A. ir M. A.

Gegužės 4 d., jaunas kunigas atnašavo savo pirmas iškilmingas šv. Mišias šv. Baltramiejaus bažnyčioje, Waukegan. Asistentas kunigas buvo kun. Juozas J. Čužauskas, klebonas; diakonas ir subdiakonas buvo kun. Leon Wagner ir kun. Anthony J. Gaughan. Pamokslą pasakė kun. Walter C. Urba.

Kun. Jonas turi dvi sesutes: Bronę ir Aldoną. Iškilmėse taip pat dalyvavo jo dvi giminės vienuolės: sesuo M. Amata S. S. C. iš Shenandoah, Pa., ir sesuo M. Thomas Aquinas C. J. C. iš Brockton, Mass.

* * *

Turime daug gerų prietelių kurie atjaučia ir supranta mūsų užsibrėžtus dar-

bus ir todėl stengiasi visokiais būdais suteikti pagalbą. Pereito seimo proga kuris įvyko kovo 16 d., 1952 m. Aušros Vartų parapijos salėje, Chicago, Ill., sekantieji įstojo į Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijos Garbės Narystės eilės paaukodami po \$100:

Pranciškus Wedeski iš Gary, Ind., Mykolas ir Ona Bielskis iš Chicago, Ill.; Jonas ir Juzė Vaičiūnas iš Manchester, N. H. (buvusieji Amžini nariai dabar paaukodami \$50 tapo Garbės Nariais); Petronelė Milašius ir jos duktė Joana iš Chicago, Ill.; Mrs. A. Sloger iš Chicago, Ill., įrašė savo mirusį sūnų a. a. Petrą Sloger; Petras Metrik iš Melrose Park įrašė savo mirusius tėvelius Petrą ir Kotryną Metrik ir a. a. Michael Skirių; Anastazija Adomaitienė iš Gary, Ind.; Adelė Kurpienė ir sūnus Petras iš Chicago, Ill.; Elena ir Pranciškus Skrodenis iš Chicago, Ill.; Juozas ir Agnietė Balčiūnas iš Chicago, Ill.; N. N., iš Bridgeport kolonijos, Chicago, Ill.; Stanislovas Tamkevičius iš Chicago, Ill.; Ona Sakūnas ir a. a. vyras Pranciškus Sakūnas iš Chicago, Ill.; Domicelė Gasparkienė ir a. a. vyras Jurgis Gasparkis iš Chicago, Ill.; Kazimieras ir Veronika Gečas iš Chicago, Ill.; Adelė Marozaitė iš Chicago, Ill., Juozapina Samoška ir a. a. vyras Antanas Samoška iš Chicago, Ill.; Sophie Baltas ir a. a. vyras Klemensas Baltas iš Chicago, Ill.; a. a. Juozas ir a. a. Antanina Rusikas iš Chicago, Ill.; Andrius Gustaitis iš Chicago, Ill.; Karolina ir Klemensas Grigonis iš Chicago, Ill.; Ieva Dubaka ir a. a. vyras Nikodemus Dubaka iš Chicago, Ill.; Petras ir Kazimiera Sloger ir duktė Kotryna iš Chicago, Ill.; N. N. iš Brighton Park kolonijos Chicago, Ill.; Albertas ir Albina Šemaitis iš Chicago, Ill.; Kazimiera ir Roy Yerkes iš Chicago, Ill.; a. a. Aleksandras Kazlauskas iš Gary, Ind.; Ona Vaznienė iš Chicago, Ill. įrašė savo mirusią motiną a. a. Rozalija ir mirusį sūnų a. a. Bruno Norkus; Ružų šeima iš Chicago, Ill. įrašė savo mirusius tėvelius a.

a. Vinčą ir Oną ir a. a. Pranciškų ir Marijoną; Marijona Lankauskas iš Chicago, Ill. įrašė savo mirusius tėvelius a. a. Juozą ir Marijoną Staruškus; Ona Bartušienė iš Chicago, Ill. įrašė savo mirusius tėvelius a. a. Juozą ir Marijoną Staruškus ir Pranciškus Žebrauskas iš Harvey, Ill., įrašė savo mirusius tėvelius a. a. Motiejų ir Oną Žebrauskus.

Į Amžinų narių eiles įstojo Salomėja Narsutis iš Bellwood, Ill., paaukodama \$50.

Nuoširdžiai dėkojame visiems aukotojams už gausią paramą ir lai Dievulis suteikia jums savo Palaimą.

Kun. K. Stadalninkas, MIC., Tėvų Marijonų seminarijos rektorius, balandžio mėnesyje turėjo pasimatymą su architektais, su kuriais studijavo spaus-tuvės ir vienuolyno statybos reikalus. **Kun. P. Činikas, MIC.,** ir kun. K. Stadalninkas, MIC., yra paskirti rūpintis statybos reikalais.

Kl. Antanas Kelpša, MIC., studijuojas Tėvų Marijonų seminarijoje, Clarendon Hills, Ill., balandžio mėn. pabaigoje gavo subdiakonato šventimus šv. Prokopijaus koplyčioje, Lisle, Ill. Jis yra kilęs iš Cicero, Ill.

Diakonas Juozas Petraitis, MIC., gegužės 22 d. gaus kunigystės šventimus Joliet, Ill., katedroje.

Kun. Alf. Jagminas, MIC., prieš kelias savaites iš Romos atvykęs į savo brolio laidotuves Brooklyn, N. Y., balandžio mėnesyje išskrido atgal į Romą.

Balandžio 30 d. Tėvų Marijonų Seminarijoje lankėsi nepaprastas svečias — mūsų didysis misionierius kun. Antanas Sabaliauskas, salezietis. Šis nepažįstas nuovargio žmogus labai sudomino savo filmu Seminarijos profesūrą ir studentus. Filmo turinys — Pietų Amerikos misijų dirvonai.

Paskutiniame Misijų Kuopos narių susirinkime kun. J. Budzeika, MIC, kalbėjo Lietuvos misionieriškojo prieauglio klausimu. Norima įsteigti specialų Lietuvos Fondą.

Marijonų Bendradarbių Draugijos Amžinas Narys

A. † A.

ANTANAS BRAZINSKAS

A. a. Antanas pasimirė Viešpatyje balandžio 5 d., 1952 m. Palaidotas šv. Bernardo kapinėse Hazardville, Conn. Gyveno Somerville, Conn.

Tėvai Marijonai už a. a. Antano sielą atlaikys dvejais šv. Mišias. Visi Draugijos nariai prašomi už jo sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailestingumui išprašyti.

Marijonų Bendradarbių Draugijos Garbės Narė

A. † A.

BUGMILA PALILIŪNAITĖ

A. a. Bugmila pasimirė Viešpatyje vasario 10 d., 1952 m. Palaidota šv. Kazimiero kapinėse Chicago, Ill. Gyveno 3548 S. Emerald Ave., Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už a. a. Bugmilos sielą atlaikys dvejais šv. Mišias. Visi Draugijos nariai prašomi už jos sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailestingumui išprašyti.

Marijonų Bendradarbių Draugijos Garbės Narys

A. † A.

ADOMAS SKRUODIS

A. a. Adomas pasimirė Viešpatyje gyvendamas Chicagoje. Į Garbės Narių eiles įrašė jo žmona Emilija kuri gyvena Chicagoje. Palaidotas šv. Kazimiero kapinėse.

Tėvai Marijonai už a. a. Adomo sielą atlaikys dvejais šv. Mišias. Visi Draugijos nariai prašomi už jo sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailestingumui išprašyti.

Klausimai ir atsakymai

Vieną penktadienio vakarą aš buvau pobuvyje kur šeiminkė davė užkasti su mėsa padarytų "senvičių". Aš nieko nesakiau, tik suvalgiau, pasiteisindama, kad jau netoli buvo vidurnaktis. Ar padariau blogai?

Nijolė, Chicago, Ill.

Prieš vidurnaktį dar vis buvo penktadienis, o bažnyčios įsakymas draudžia tą dieną valgyti su mėsa. Aiškus dalykas, kad blogai padaryta. Reikėjo pasiaiškinti, kad katalikė esi, ir tada laukti šeštadienio. Daug gero galima padaryti taip elgiantis, ir šeiminkę pamokinti ir gerą pavyzdį duoti ir papiktinimų išvengti.

Ar leidžiama vienuolėms aplankyti savo tėvelius, brolius ir seseris?

S. P., Pittsfield, Mass.

Atsakymas į tą klausimą priklauso nuo skirtingų Seserų vienuolynų regulų. Vienur leidžiama kas tris metus aplankyti tėvus; kitur tik ypatinguose atvejuose; dar kitur tik numirus artimiems giminėms leidžiama parvažiuoti.

Prašau paaiškinti kodėl paprasti žmonės negali palaiminti kitus asmenis ir įvairius daiktus kaip kad kunigai daro?

J. B., St. Louis, Mo.

Nustebsite išgirsti, kad paprasti žmonės ne tik kad gali, bet ir turėtų dažnai laiminti ir asmenis ir daiktus. Reikia tik kryžiaus ženklą padaryti virš asmens ar daikto ir tarti žodžius: "Lai Visagalis Dievas, Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia tave laimina."

Tėvai turėtų peržegnoti savo vaikus kai juos paguldo, ar kai paūgesnius išleidžia į gyvenimą. Galima palaiminti panašiu būdu ir valgį, gyduoles, darbo įrankius, peržegnojant juos. Gerai būtų, kad visi dažniau tai ir darytų.

Ar dera moteriškai užsimauti pirš-

tinaites prieš einant prie Šv. Komunijos? Gražuolė, Miami, Fla.

Šiais laikais atrodo, kad moteriškos jaučiasi nepilnai apsirengusios jei išeina kur be pirštinaičių. Kadangi pirštinaitės papildoma pilną kostiūmą, nesudarytų jokios nepagarbos Šv. Komunijos priėmi-

Įvairiuose reikaluose kreipiamasi prie įvairių šventųjų prašant jų užtariamo. Prašyčiau atspausdinti "Laive" tokių šventųjų sąrašą.

Kazimiera, So. Chicago, Ill.

Kreipiamasi prie kaikurių šventųjų prašant ypatingų malonių; prie kitų šventųjų kreipiamasi laike nelaimių ir ligoje. Čia pridėdame nepilną sąrašą: Šv. Aloyzas dėl skaudžiančių akių ir nuo maro; Šv. Anastazijus galvos skaudėjime; Šv. Antanas iš Paduos pamestų dalykų atradimui ir nuo laivo sudužimo; Šv. Apolionija dantų gėlime; Šv. Blaziejus dėl gerklės negalių; Šv. Kristoforas nuo audrų ir staigios mirties; Šv. Denis nuo galvos skaudėjimų; Šv. Dimpna nuo beprotybės; Šv. Elzbieta iš Portugalijos dėl taikos; Šv. Eulalija nuo sausros; Šv. Pranciškus Borgia nuo žemės drebėjimo; Šv. Jurgis nuo karščio; Šv. Jokūbas nuo reumatizmo; Šv. Laurinas nuo gaisro ir lumbago; Šv. Morkus nuo perkūnijos ir krušos; Šv. Pantaleonas nuo tuberkuliozės; Šv. Povilas nuo nuodingų gyvačių ir audros; Šv. Timotiejus nuo pilvo ligų; Šv. Viktoras iš Marselio nuo kojų ligų; ir Šv. Vitas nuo epilepsijos.

Mano draugai, geri katalikai, norėtų susituokti ne savo bet svetimoje parapijoje, nes jie nenori, kad visi žinotų apie jų vestuves? Ar jie galėtų tai padaryti.

T., Union City, N. J.

Jie turėtų pirma nueiti pas savo kleboną ir jam paaiškinti visas aplinkybes. Jeigu priežastis rimta, tai klebonas mielai duotų leidimą tuoktis kitoje parapijoje ir užlaikytų paslaptį. Tokiam atvejuje irgi reiktų gauti dispensą nuo užsakų.

KRISTUI IR BAŽNYČIAI = Misijų Skyrius =

Ats. generolas V. Grigaliūnas-
Glovackis

Pirmasis Nepriklausomos Lietuvos savanorių kariuomenės pulko kapelionas (a. a. kun. Ramanauskui paminėti)

KARO kapelionų, kaip vado dvasios srity padėjėjų, institutas atsirado kartu su kariuomenės atsiradimu. Visad buvo, yra ir bus reikalas palaikyti, itin karo metu, karių tarpe dvasią atatinamoje aukštumoje ir įtempime. Tai gali atlikti tik specialiai pasiruošęs asmuo. Veik visos vyriausybės nuo kapelionų instituto atsiradimo šioms pareigoms skirdavo dvasininkus; tik 20 amž., ten, kur įsigalėjo komunizmas, dvasininkai liko pakeisti politrukais (političeskij rukovoditel — politinis vadovas) su platesnėmis ir pareigomis, kaip kad kapelionų turėta. Nesirengiu aš šia disertaciją apie karo kapelionus rašyti, nes nesu tam pasiruošęs, o turiu tikslą vien tik pirmąjį Lietuvos pulko kapelioną a. a. J. Ramanauską paminėti.

Iš kur kun. Ramanauskas kilęs, kur mokslus ėjo, kur ir kada šventimus gavo, tikrai dabar nepamenu, nes apie tai su juo veik nekalbėta, o tarnybos lapo pradžioje kariuomenės tvėrimosi nieks ir nemanė nei reikalauti nei rašyti. Tas buvo įvesta daug vėliau. Pradžioje tvėrimosi pulkas buvo ir už bažnytinę žiurkę biednesnis. Neturėjome kuomi ginkluotis, vilkėti, o dažnai ir maitintis. Teko imtis nepaprastų priemonių, veik visad išeinančių iš įstatymo ribų. Dėl tokių materialinių trūkumų mano savanoriai, einantieji žiemą (sausio ir vasario mėn.) sargybas, dažnai susirgdavo; dėl tokių pat Karo Ligoninės materialinių trūkumų ten gan žymus susirgusių nuošimtis skirdavosi su šiuo pasauliu. Kilo pavojus, kad mano vaikučiai neištvers ir išsilakstys, juoba, kad ir vokiečiai (okupantai), itin taip vadinami spartakai,

tykojo ir kur tik galėdavo nukaudavo savanorį, kaip, pav., 1919 m. sausio 11 d. dienos metu Vytauto prosp. spartakai nudėjo du 2 pėst. pulko savanorius: Juozą Kalašiūną ir Antaną Zembacevičių, begrižtančius iš sargybos mieste. Tai buvo pirmosios ant aukuro Tėvynės savanorių aukos. Vėliau taip liko nukautas prie Metropolio durų Laisvės Al. dienos metu saugojantis amerikiečių misiją Kauno Komendantūros savanoris Pranas Eimutis. Tat verkiant reikėjo skubiai didinti savanorių skaičių, ginkluotis, organizuotis, stiprėti, kad užkirsti spartakų išsišokimų kelią, grasinant, kad, pasikartojus, bus imtasi priemonių ginkluotai pašalinti iš Lietuvos. Tas paveikė. Vokiečiai, išvydę mūsų stiprėjimą ir aštrų toną, greitai sutvarkė savo "spartakus".

Kad tikrai mano vaikučiai dėl materialinių trūkumų ir nuolatinio pavojaus neišsilakstytų, skubos keliu stengiausi žymius materialinius trūkumus pakeisti dvasiniais; tam reikalingas buvo, kaip žuviai vanduo, geras kapelionas. Veik kasdien šiuo reikalu kvaršinau galvą vienam iš trijų tuometinių Lietuvos valdovų, Panemunės klebonui, prel. J. Staugaičiui (vėliau Telšių vyskupui). Pavyko. Neveltui Išganytojas pasakė: "Prašykite o gausite, jieskokite o rasite, belskite o bus atidaryta". Taip ir man kilnūs Seinų Ganytojas vysk. Karosas, kadangi Panemunė buvo Seinų diecezijos, skyrė kapelionu kun. Ramanauską, bene Pakuonio kamendorių.

Atvyko. Susipažinom. Paaiškinau jam pulko padėtį, būtiną reikalą imtis drastiškų priemonių savanorių dvasiai, nors ir dabar pakilusiai, dar aukščiau pakelti, kad jie galėtų kiek užmiršti ginklų, aprangos, o dažnai ir maisto stoką. Suprato. Ėmėsi darbo. Sustatė konstituciją, dienotvarkę, mat, jis buvo vienas, nes dar vyriausio kapeliono nebuvo ir

I-as pulkas irgi dar neturėjo kapeliono. Seinų kūrija aprobavo, ir pradėta veikti. Verba movent, exempla trahunt-sako patarlė, o kun. Ramanauskas buvo kaip tik gyvas pavyzdys. Santūrus, blaivus, nerūkas, visad linksmi nusiteikęs, visad pasiruošęs artimui padėti, jam patarnauti. Dienos ir nakties jam nebuvo. Paskutiniu savo kėšneliu dalindavosi su savanoriais, vienas, skyrium nevalgydavo, maitinosi karininkų valgykloje. Kuomet pulkas stovėjo Panemunėje, kasdien lankydavo visus pulko dalinius, visad rasdavo progą pasikalbėti, visad rasdavo kiekvienam savanoriui meilų ir malonų žodelį, visad laikė sau per laimę ką nors užtarti, kam nors gera padaryti. Susitaręs su chorvedžiu Vaičiūnu, irgi dideliu Tėvynės mylėtoju, suorganizavo kiekviename pulko daliny bendrą giedojimą bažnyčioje giedamų giesmių. Vieną iš griežikų, kiek nusimanantį vargonuose, Arminą, padarė pirmu Lietuvos karo vargoninku. Organizavo talką iš geriausių Kauno pamokslininkų.

(Bus daugiau)

* * *

ATSIŪSTA PAMINĖTI

“Varpai Skamba”, kun. Stasio Budavos naujausia apysaka jau išėjo iš spaudos ir pardavinėjama visuose lietuvių kioskuose. Kaina \$2.50. Ją išleido “Lietuvių Dienų” leidykla, 9204 S. Broadway, Los Angeles 3, Calif.

Knyga rekomenduotina įsigyti visoms katalikų šeimoms, ypač turintiems mokyklinio amžiaus jaunimo. Joje vaizduojama jauno berniuko, našlaičio vėliau tapusio knygnešiu, gyvenimas Lietuvos bažnytkaimyje.

* * *

“Pašvaistė” išleido naują patefono plokštelę Br. Budriūno “Malda” ir Č. Sasnausko “Skubink Prie Kryžiaus”. Įgiedojo Mezzo-sopranas Bronė Jokušauskaitė-Jacikevičienė. Palydi: smuiku Viliam Šimek, vargonais — A. Mroziiskas. Kaina \$1.75. Siunčiant paštu kartu su įpakavimu ir pasiuntimu \$2.00. Užsakymus siųskite: “Pašvaistė” 563 Hemlock St., Brooklyn 8, N. Y.

Keista Mirtis

POLICIJA buvo pašaukta į vieno apysenio nevedusio asmens butą: vyras iš nakties rastas negyvas. Keista mirtis: jokios žymės šūvio, smūgio į galvą ar smaugimo. Tiesa, rado apie gerklę šiokių tokių įdrėskimų, bet iš to nebuvo galima nustatyti mirties priežastį. Iširta mirusiojo gyvenimas: jokio pikto su kaimynais ar pažįstamais, jokių bylinėjimųsi teismuose, jokių kerštavimų, jokių asmeninių priešininkų. Policijos viršininkas su savo vyrais jau ruošėsi eiti.

Žinote, ką! — dar truputį palauksime, — netikėtai nusprendė viršininkas. Mat, jam pasirodė keistas mirusiojo...katinas. Kai policijos žmonės žiūrinėjo, čiu-pinėjo ir vartė lavoną, didžiulis juodas katinas visą laiką tupėjo ant lango ir nepaprastai nervingai sekė, kas su mirusiu daroma. Tupėti jis tupėjo, bet išrodė, jog kiekvieną momentą pasiruošęs šokti.

Tad sugalvota tą vienintelį mirties liudininką išmėginti. Prie numirėlio rankos pririšo siūlą, kurio antrą galą išvedė į gretimą kambarį. Pridarė duris. Vienas vyrų už siūlo iš antrojo kambario truktelėjo: ranka krustelėjo — katinas pastatė akis. Truktelėjo smarkiau — katinas strakt ant kojų. Dar smarkiau — kaip šoks ant negyvėlio, kaip griebis už gerklės...

Visiems atsidarė akys. Matyt, šeiminkas mylimą keturkojį buvo skaudžiai nubaudęs, tai tas iš keršto jį ir papiovęs. Įslinkęs naktį ir užpuolęs miegantį. Kai ranka krustelėjo, žiaurus gyvulys pamanė, jog šeiminkas vėl atgija ir...pakartojo baisų darbą.

Gyvuliai žiaurūs, gyvuliai kerštingi — ar ne dėl to paties ir žmonės nelaimingi?

* * *

ŽINIOS iš katalikiškojo pasaulio

• Šv. Mišios vakare. Izraelyje, tose vietose, kur darbininkai negali ateiti iš ryto į šv. Mišias, šventadieniais kunigams leista laikyti antras ar trečias Mišias po pietų ar vakare. Norintieji eiti prie komunjijos turi susilaikyti nuo valgyimo tris valandas ir nuo bet kokių skysčių gėrimo vieną valandą.

• Katalikų skaičius Škotijoje. Naujaisi statistikos duomenys skelbia kad beveik 15% Škotijos gyventojų yra katalikai. Išeina, kad maždaug vienas iš kas septynių gyventojų katalikas. Katalikų iš viso 748,460.

• Olandijos katalikų sukaktis. Kitais metais Olandijos katalikai rengiasi paminėti 100 metų sukaktį, kaip jų krašte oficialiai patvirtinta bažnytinė vyriausybė. Olandijos katalikai buvo kalvinistų nustelbti 16 šimtmetėje, ir tik 1853 metais pop. Pijus IX galėjo atnaujinti ir patvirtinti katalikų bažnytinės vyriausybės darbą.

• Likviduoja vengrų seminarijas. Vengrų komunistinės valdžios paskirti vyskupijų valdytojai pastaru laiku gavo įsakymą patiekti žinias apie visus jų žinioj esančius teologijos studentus. Aiškus ženklas, kad ateityje ir seminarijose bus įvestas komunistinis auklėjimas. Jau dabar kaikuriuose seminarijose pašalinami dvasios vadai, įvairiais būdais mažinamas klierikų skaičius ir įvedamas marksizmo dėstymas.

• Romos kunigas komunistas. Vienas Romos jezuitas, Allghiero Tondi, išbuvęs ordine 16 metų, perėjo komunistų pusėn. Manoma, kad jis visą laiką buvo komunistų agentas ir tik tuo tikslu buvo tapęs kunigu ir įstojęs į jezuitų ordiną.

• Komunistai neatskiria kaulų. Kinijos komunistai areštavo vienuolių viršininkę motiną Ravel, kuri prieš įstodama į vienuolyną, buvo Paryžiaus gydytoja ir chirurgė. Komunistai ją ir keleta kitų seserų apkaltino žudžius žmones ligoninėje. Kaip įrodymą pabėrė kaulų ant stalo. Medikė motina Ravel paė-

musi vieną iš jų pabrėžė: "Jūs laikote tai įrodymu prieš mus. Jūs skaitotės vadai, o nemokate atskirti žmogaus kaulo nuo gyvulio." Ir ji jiems įrodė, kad tai buvo kiaulės kaulas. Vėliau ją ir tris kitas pranciškonės komunistai ištrėmė ir jos pasiekė Hong Kongą.

• Amerikos misionierių skaičius. Nuo 1940 metų skaičius Amerikos misionierių dirbančių užsienyje beveik padvigubėjo. Dabar randasi net 4,377 misionierių užsienyje; iš jų 2,474 vyrai, o 1904 vienuolės. Spėjama, kad visoje Amerikoje kunigų, brolių ir seserų vienuolių skaičius siekia 203,687. Amerikos katalikai sudeda pusę visų aukų sudėtų visame pasaulyje užsienio misijoms remti.

• Nauja palaimintoji. Romoje vedama byla pakelti į palaimintųjų skaičių Pauliną Jaricot, kuri įsteigė Tikėjimo Platinimo ir Gyvojo Rožančiaus Draugijas. Iš kilmės ji yra prancūzė.

• 1300 altorių kongrese. Barcelonoje įvykstančiame tarptautiniame eucharistiniame kongrese rengiama net 1300 laikinų altorių, prie kurių svečiai vyskupai ir kunigai galės atsilaikyti Mišias. Paskirta net 300 iš diecezijos ir vienuolynų kunigų pagelbėti Komuniją dalinti.

• Negrė "1952 metų katalikų motina." Maceo Thomas, devynių vaikų negrė motina, buvo išrinkta šių metų "katalikė motina." Jos vyras prieš du metus buvo apdovanotas popiežišku ordinu. Ji su savo vyru daug darbuojasi rasių santykius pagerinti.

• Aštuoni vaikai vienuoliai. Australijoje iššventino jauniausias iš aštuonių vaikų, kun. William Creede. Du jo broliu irgi kunigai. Penkios seserys vienuolės, iš kurių viena mirusi.

• Buvęs generolas iššventintas. Buvęs antrame pasauliniame kare vokiečių generolas Paul Theisen, 62 metų, buvo iššventintas kunigu ir paskirtas kapelionu Ruhro rajone ligoninėse. Jis buvo našlys. Komunistų kareiviai išžudė jo žmoną ir du vaikus.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

● **Paskutinės žinios apie Lietuvos religinį gyvenimą.** Neseniai gautas iš Lietuvos pilnai patikimas laiškas, suteikias šiek tiek žinių apie bažnytinį gyvenimą pavergtoje tėvynėje.

Iš to šaltinio sužinome, kad vyriausias bažnytinių reikalų tvarkytojas yra vienas pasaulietis valdininkas. Kaune ligi šiol dar veikia katedra, buvusi Iguolos bažnyčia ir dvejetas mažesnių bažnyčių, kitos jau uždarytos. Uždarytos taip pat visos vienuolynų bažnyčios ir koplyčios. Didieji Kauno kapai panaikinti. Jie nėra išlyginti, bet tik neleidžiama jais naudotis. Vilniaus katedra irgi uždaryta. Aušros Vartų šventovė dar veikia. Kituose Lietuvos miestuose, kur buvo po keletą bažnyčių, palikta tik tai po vieną. Už bažnyčių lankymą jokių mokesčių neimama, bet pačios bažnyčios apkrautos labai dideliais mokesčiais. Tikintieji daugelyje vietų jau ne bepajėgia jų sumokėti. Juo sunkiau mokesčius mokėti, nes ir prie bažnyčių dar pasilikusių kunigų išlaikymas guli ant tikinčiųjų pečių.

Bažnyčios gausiai tikinčiųjų lankomos. Kaune prie mažesnių bažnyčių lankytojai dažnai užtvenkia net gatvę. Uždarytosios bažnyčios kol kas nėra paverstos nei kinais, nei šiaip teatrais ar kokiais sandėliais — jos laikomos visai tuščios.

● **Lankėsi kardinolas.** Cicero, Ill., Šv. Antano kun. I. Albavičiaus vadovaujamoje parapijoje, lankėsi Chicagos kardinolas Stritch, kuris pašventino seserų mokytojų naują namą ir atremontuotą kleboniją, ir suteikė Sutvirtinimo Sakramentą apie 280 asmenims.

● **Pašventinta pranciškiečių ligoninė.** Mt. Vernon, Ill., vysk. A. Zuroweste pašventino naują "Gerojo Samariečio", lietuvičių pranciškiečių vedamą ligoninę. Vyskupas savo lėšomis įrengė ligoninės koplyčią. Ligoninėje yra vietos 133 ligoniams, kėli modernūs operaciniai kambariai ir rentgeno bei laboratorijos kabinetai. Dalyvavo iškilmėse motina M. Lo-

yola, motina Dovida, motina Aloyza ir motina Baptista, ir daugiau svečių iš Pittsburgho.

● **Lietuviai kunigai Asyžiuje.** Velykų atostogų metu Lietuvių Kunigų Sąjungą Romoje surengė ekskursiją į Asyžius. Kunigai dalyvavę ekskursijoje atnašavo Šv. Mišias prie Šv. Pranciškaus karsto ir meldė jį pas Dievą užtarti bolševizmo priespaudą kenčiančią tėvynę ir persekiojamus brolius.

● **60 metų sukaktis.** Šv. Jurgio parapija, Chicagoje atšventė savo 60 metų gyvavimo sukaktį. Pontifikalines Mišias atnašavo J. E. vysk. V. Brizgys. Pamokslą sakė klebonas prelatas B. Urba.

● **Lietuvių delegacija prezidentūroje.** Venezuelos, Pietų Amerikoje, Nepriklausomybės šventės proga, lietuvių delegacija lankėsi prezidentūroje, kur ją priėmė prezidento sekretariato direktorius Manuel Tinoco. Per jį prezidentui įteiktas sveikinimas ir kartu peticija, kurioje prašoma užstoti Lietuvos reikalus ir pagelbėti Lietuvai išsilaisvinti iš raudonojo okupanto. Prezidentui taip pat įteikta Lietuvos Vaizdų albumas ir Lietuvos istorija.

● **Lietuvių mokyklos Amerikoje.** Šiuo metu Amerikoje veikia 69 papapinės lietuvių pradžios mokyklos. Jose yra iš viso 16,399 mokinių. Daugiausiai jose dirba Šv. Kazimiero seserys. Jos veda 33 pradžios mokyklas su 7,060 mokinių, Pranciškietės 24 mokyklas su 5,139 mokiniais ir Nukryžiuotojo Jėzaus seserys 12 mokyklų su 1,200 mokinių.

● **Seserų vedama vaikų įstaiga.** Nekalto Prasidėjimo seserų vedamą vaikų įstaigą Toronte Kanadoje, 1951 metais perėjo 115 vaikučių, iš jų 15 lietuviukų. Įstaigoje dirba 9 lietuvaite seserys.

● **Lietuviai nori savos bažnyčios.** Winnipego, Kanadoje, lietuviai nori įsigyti nuosavą bažnyčią nes nuomoti vis atsiranda daugiau sunkumų. Daug kas prižadėjo duoti auką ar savo darbu prisidėti prie statybos.

TĖVAI MARIJONAI šiaurės Amerikoje leidžia tris laikraščius: dienraštį "Draugą", savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivą", ir anglų kalboje mėnesinį žurnalą "The Marian", o pietų Amerikoje laikraštį "Laikas".

Šia proga kviečiame visus lietuvius, tiek esamuosius skaitytojus, tiek ir tuos, kurie į platų jo skaitytojų skaičių dar nebuvo patekę, užsisakyti "Kristaus Karaliaus Laivą"!

"KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS"

visai pigus savaitraštis, nes metams tekaštuoja tik \$2.00

Rašykite:

L A I V A S
2334 So. Oakley Ave.
Chicago 8, Illinois

Šiuomi siunčiu \$..... užsiprenumeruoti "Laivą"
metams.

Vardas .....

Antrašas .....

Miestas ..... Zona..... Valstybė.....